

[Morten Lange.]

af uranudvindingen er et reelt problem. Der er altså to sider af denne sag, som vi må have rede på inden den konkrete side af forhandlingen.

I den konkrete del af debatten indgår naturligvis selve den procedurelov, vi her behandler, som tager stilling til mange ting — mange ting som jeg mener den tager stilling til på teknisk korrekt måde, så har jeg vist ikke sagt noget galt. Men der er et beslutningskompleks inde i den, som jeg gerne vil sige noget om. Det drejer sig om den enorme magt, som bliver tillagt miljøministeren. Det har vi grund til at se meget nøje på i udvalget, men jeg har da tænkt over det i forvejen. Det er jo sandflugtsloven og kystfredningsloven og by- og landzoneloven og naturfredningsloven og jeg ved ikke hvor mange love, miljøministeren får lov til at gøre vold på, hvis man vedtager lovforslaget, som det foreligger.

Det kan give anledning til en hel del betæneligheder. Jeg vil gerne på nuværende tidspunkt for min egen part nævne, at det kan også give anledning til en meget bedre og rigtigere analyse af, hvorledes man skal forholde sig over for alle disse miljøhensyn. For hver enkelt af disse love vil der sikkert være et eller andet problem i forbindelse med et sådant større anlæg. Der vil altid være en eller anden dam i nærheden, man gerne vil have fredet, og en klit, og hvad der ellers er. Jeg er helt sikker på, at der i forbindelse med ethvert kraftværk kunne rejses en hel flok sager. Jeg er lige så sikker på, at de fleste af dem ville give over for større anlæg, men det, som man nu stiler efter her, er i virkeligheden en samlet anskuelse af alle disse indvendinger. Jeg mener, de derfor hver for sig får større vægt, og jeg tror, det er rigtigt at lægge denne fuldmagt hos miljøministeren, netop for vi kan få en samlet afvejning af alle disse indvendinger. Men det er naturligvis betingelsen, at det er helt klart for befolkningen i dette land, at her er spørgsmål, som man i givet fald må komme til folketinget og lægge frem i helt konkret form, således at de kan komme med ind i afvejningen.

Der er ikke nogen vanskeligheder ved at være lige så skarpsleben teknisk som hr. Guldberg. Det var en nydelig præsentation af det teknokratiske syn på en lovgivning

af den art. Det ville ikke være så forfærdelig svært for mig at holde en tale af lignende art, den er nem. Men det, som jeg mener er afgørende i folketingets holdning over for denne sag, det er tofold. For det første at indpasse hele dette i et samlet kompleks af en energipolitik. Uden dette er sagen værdiløs. Og for det andet ikke at rende ind i en konflikt med befolkningen om skridt af denne art. Det sidste må være overordentlig magtpåliggende for et folketing. Derfor er jeg tilfreds med, at undervisningsministeren vil ændre lovforslaget — ellers skulle jeg da gerne selv have stillet forslag om det — således at dette spørgsmål i den sidste ende kan blive lagt frem til folkeafstemning. Det rører ved så meget i befolkningen, som vi simpelt hen ikke kan sætte os ud over, uden at vi kompromiterer os selv. Derfor er det min opfattelse, at en sådan afslutning på denne oplysningsdebat vil være naturlig og rimelig.

Men det har en forudsætning. Jeg tror, der er nogle af os, der vil erindre fra diskussionen om Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber, at vi gjorde en herkulisk indsats, mange af os, fra begge sider, for at rense debatten for det, jeg kalder de vilde påstande. Jeg tror, det vil være værdifuldt at få den energipolitiske oplysningskampagne, som er sat i gang; jeg tror, det vil være værdifuldt, hvis den munder ud i en folketilkendegivelse, men det vil kun have værdi, hvis denne debat er blevet ført på et sådant niveau, at parthaverne i den kan tage ansvar for de ting, de har lagt frem for befolkningen, med rimelighed. Vi kan nok censurere hinanden undervejs, men det er vigtigt, vi erkender det på forhånd. Til gengæld er jeg temmelig sikker på, at vi ikke får en værdig afslutning på det, uden at vi helt klart lægger denne sag ud til befolkningens afgørelse.

Poul H. Møller (KrF):

Vores ordfører er desværre fortsat forhindret i at være til stede, men jeg skal komme med nogle enkelte kommentarer til de foreliggende forslag vedrørende vores fremtidige kraftforsyning.

Igennem dette lovforslag bliver man mindet om, at vi nu engang er inde i det, man kalder for atomalderen. Da vort første egentlige kendskab til denne kraft hidrører